

A FÉNY TEMPLOMATÓL A FÉNY SZENTÉLYÉIG

NÁD BÉLA ÉS A 6. C TANULÓI

A "fény temploma": egy csodás maszszív Árpád-kori templomra ragasztották ezt a nevet a tudósok. A veleméri templom őseink olyan alkotása, melyet minden náció szívesen emelne nemzeti csodái sorába. Őseink aprólékos megfigyelése és szorgos munkája

olyan templomot alkotott, melynek freskóit az ablakokon betörő fény úgy világítja meg, hogy az év folyamán utazást tehetünk a Biblia lapjain. (Csak a pokol, az marad mindig árnyékban!)

Az ötlet:

Egyszer Kürti Zoltánnal beszélgetve szóba került ez a gyöngyszem. Elmondta, hogy ő "vászonra álmodta" ezt a csodát. Megnéztem és lefagytam! Megérintett az a fenség, hatalom, ami a képből kiáradt. A magyar nép évezredek keresztény masszív hite, időtállósága állt ott fehér tömzsi felkiáltójelként az alkotás középpontjában. Az élmény hatására terelgettem el 6. c-s csemetéimet a könyvtárba, ahol Kürti úr kiállítását láttam.

A fény szentélye:

A MI könyvtárunk már tavaly is elbűvölt (nem a könyvvállományával), elbűvölt az a kedvesség, ami átjárja minden köbméterét. Az idén sem csalódtam, maradt, ami volt: a kultúra szentélye. (A felvilágosodás gondolkodói, a szellem előretörését hozva, a XVIII. századot a fény századává varázsolták.) Az itt sürgölődő könyvtárosok ezt a helyet a fény szentélyévé tették. A szentély egyik szobájának falain sorakoztak azok az alkotások, amiért jöttünk.

Az élmény:

Rövid, de szórakoztató felvezetés után Kürti Zoltán mesélt. Igen mesélt, nem beszélt. Miért ez a különbség? Mert gyermekeim figyeltek, kis túlzással sóbálvánnyá váltak, mint Lót felesége. A mese az elhí-

vatottságról, a harcról szólt, amit Zoltán megvívott. Azért, hogy abba a földi mennyországba kerüljön, ami számára a festészet. Éreztem, hogy minden vágya az, hogy az Ő mennyországát megossa másokkal. Képei nem mások, mint lelkének materializálódott darabjai. Gyermekeim nem a művésszel találkoztak, itt bizony a humanista EMBER állt előttünk.

Meg kell mondjam, sokat vártam ettől a tárlatlátogatástól. Sokat vártam és többet kaptam. Ami a legjobb az egészben nem csak én..... az én kis 6. c-m is. Ennek igazolására álljon itt pár gondolat tőlük. Ivánkovichs Nikola, ahogy a Görög táj című képet nézte ez jutott eszébe: "Úgy érzem én is ott szeretnék lenni. A kép látványa elvarázsolja az embert." Ugyanerről Stud Renáta azt írta: "Szinte már érzem a tenger illatát." Kalocsai Dzszenifer írta a Hazafelé című alkotásról: "A kép a nyugalmat, csendet és a biztonságot sugározza."

Az Őszi rózsa című remekről Marticsák Vivien azt írta: "Mikor ránéztem erre a képre, azt éreztem mintha otthon lennék a kertben." Kell ennél több egy művésznek?